

๔

เข้าลืบแล้วเห็นศุณย์

ลืบ-ศุณย์นี้ เป็นตัวสำคัญมาก ลัทธิโลกจะเกิดในโลกได้ ต้องอาศัยเข้าลืบแล้วตกศุณย์จึงเกิดได้ ถ้าเข้าลืบไม่ตกศุณย์แล้วเกิดไม่ได้ นี่โลกกับธรรมอาศัยกันอย่างนี้ ส่วนทางธรรมเล่าต้องเข้าลืบ เข้าลืบแล้วก็ตกศุณย์

“ตกศุณย์” คือ “ใจหยุด” พอใจหยุดเรียกว่าเข้าลืบ เห็นเป็นดวงใส เท้าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ผุดขึ้นที่ใจหยุดนั้น นั่นตกศุณย์แล้ว เข้าลืบแล้วเห็นศุณย์แล้ว เรียกว่า “เข้าลืบแล้วเห็นศุณย์”

พอเห็นศุณย์ ใจก็หยุดอยู่กลางศุณย์นั้น กลางดวงใสเท้าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้น ดวงนั้นแหละเรียกว่า ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน หรืออีกนัยหนึ่ง ดวงนั้นแหละเรียกว่า ดวงปฐมมรรค หนทางเบื้องต้นมรรคผลนิพพาน

ถ้าจะไปสู่มรรคผลนิพพาน ต้องเข้ากลาง ดวงนั้นแห่งเดียว ไปได้ทางเดียวทางอื่นไม่มี เมื่อเข้ากลางดวงศุณย์นี้ได้แล้วเรียกว่า ปฐมมรรคนัยหนึ่ง

อีกนัยหนึ่ง ดวงนั้นแหละเรียกว่า เอกายนมรรค แปลว่า หนทางเอก ไม่มีโท สองไม่มี แปลว่าหนทางหนึ่ง สองไม่มี หนึ่งทีเดียว

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง

“หลักการเจริญภาวนาสภาวิปัสสนากัมมัฏฐาน”